

י"ג כסלו
20 נובמבר
יום ו'

דוד הכהן מסלמן - ויקטור כהן הביע לו חששו
להסתבכות העניינים בסושבה. יש לו רושם שההסדר רות אינה
שלמה במקומות. היה רוצה להפגש לשיחה עם ראשי ההסתדרות.
הסכמתי ברצון וקבעתי ישיבה ביום שני בשעה 3
אח"צ בבית קפלן בחשתיפות: ברל, רמז, קפלן ואני.
הכהן סציע לשוחח אחר גם על מצב פיקא.

הודעתי מלפניו לארלזרוב החלטת הוה"פ בדבר
דחית השידול ורצוננו לפרסם עמדה לאחר החיפצות אחר.

שאלתי את קיצים על מיכאלוב הקוקזי וחלונתו
שארנו, שהוא רק שנחיים בארץ כבר סודר בעבודת העיריה.
בועדת החור היוצא מן הכלל נחברת חביעה מיכאלוב.
למיכאלוב יש $14\frac{1}{2}$ (שבע שנים בארץ), ב-11 ליוני 1925 נכנס
להסתדרות, יש לו 6 נפשות (כל שנה בארץ, היא נקודה, כל נפש
היא נקודה, כל שנה בהסח' $\frac{1}{4}$ נקודה.
ארגו נמצא בארץ $11\frac{1}{2}$, 11 שנים בהסח', 3 נפשות - ז"א
16 $\frac{1}{2}$ נקודות.

בנוגע להבא - החליטה הועדה שכרגע אין אפשרות להכניס לעיר
כשתיה דרישה ישובו לדון.

מיכאלוב עבר שנתיים בחברת החשכל, יצא לפני כשבועיים
מהעבודה. עבודתו נקטעה שנתיים הודות להחמצות יוצאת סן הכלל
של המועצה וקיצים ביחוד. שפירא רצה כבר שנה וחצי לפסרו יחד
עם אחרים. ב-6 לאוקטובר עמדה המועצה ביחוד על מיכאלוב,
אבא יהודה, משה קליק וברון. עבדו עוד חודש ופסרו אותם.

שב לופט מבנימינה.

בין לופט ואריאב היה הסכם בעיקר: שלאכרים יש שמונה
סקופות (לדעה לופט נקובים, לדעה אריאב - חפשים), האכרים והרו
על דרישה שני הפועלים, אולם לא רצו לחתום, אלא דרשו סמילנסקי
יבוא. סמילנסקי יצא הבוקר לבנימינה.

הוסכם שהיום לא יעבדו - או יעבדו עם פועלי הלשכה.

בנוגע לשור (עמוד 24) החלטנו לפנות ל.מ.פ.ח. לברר

הסטטוס של הספוטרים שזכותם לעבודה בשמן קודמה ואם לדעתם
אפשר להכניס את שור.

לופט מוסיף: כל זמן שהאכרים עבדו אחמול חתה מן

המסמרה, אמרתי לאריאב שלא אנהל אחו מו"ם. כשיצאו האכרים
באלונקאות היו הפועלים מחרפים ומגדפים - בעיקר אנשי השה"צ.
בשלוש נפסקה העבודה, הלכו לוער המושבה, הפועלים
החנפלו על הבית, ובקושי רב עלה בידי לופט להסקים את הפועלים.
בקשו את המשטרה לצאת מהמושבה. הסיוע הסתלק אחרי היסוס.

או החל חמו"ם. לאחר ההסכם עם אריאב - שהאכרים
ישלחו 8, ושני הפועלים לא יפוטרו - דבר אריאב עם האכרים
וחסכים ולבסוף החחרטו.

שני אכרים מהכי גרועים - עשו עוד לפני הסכום
הסכם עם הלשכה לעבוד רק עם פועלי הלשכה, ואלה עכשיו מהגרים
בשאר האכרים.

בערב היחה אספת פועלים כללית. היו הפרעות באספה,
לאלה שרברו בניחותא. בשתיים עשרה, כשרבים עזבו את האספה רצה
השה"צ להכניס ריזולוציות ארוכות, בקושי עלה בידי לופט לדחות
קבלת החלטות. השה"צ הבטיח שהמשמרות להבא צריכות להתנהג ביד
שקט וסדר.

השה"צ וגם אחרים עומדים בחוקף על זה שהאכרים לא יוכלו
להחליף אחד את השני, אלא דוקא הנקובים בשמות.
לופט סובר שיהיה שקט להבא.

אריאב סלסן עכשיו (2 אח"צ) לנטע שסמילנסקי נסע
לבנימינה, ושחוא חושב שהמצב שם יהיה נורא, כי הפועלים חרפו
וגדפו את האכרים, ויפרסמו בבוסתנאי את כל הדבר, למען ידע
כל העולם.

אריאב סציע ששני הפועלים יפוטרו, שהאכרים יחליפו
אחר השני, אם לא - יביאו ערבים.

לדעת נסע - העניין לא יגמר בשלום. סמילנסקי נסע
למען קוסם את האכרים ואסף חומר בשביל בוסתנאי.
לדעתי, יש הכרח שמחר בערב וביום הראשון בבוקר יהיה

חבר בבנימינה - רצוי לופט - וישחדל בכל הכוחות לגסור הסכסוך.
שראשיתו אינה לכבוד להסתדרות במקום. במקרה האחרון להסכים
גם לשמונה אכרים שיקבלו כרצונם.

י"ב כסלו
22 נובמבר
יום א'

מזכירות - תקציב הוה"פ.

הוצאות כלליות בשנת 1931 - 1,043 לא"י (בזמן 1930 -
היה 1,300 והוצא רק).

מסכורת מזכירות הוה"פ בשנת 1931 - 1,100 לא"י,

עובדי המשרד 1,000 לא"י. לשנת 1932 - מזכירות 860, עובדי
המשרד - 890 (בלי דוב).

לשנת 1932 - 2,740 (מזכירות, עובדים, הוצאות משרדיות,
מחלקת החרבות).

מוסדות לשנת 1932 (וה"ב, עליה, קא"י, "הפועל",

ערבים, מחלקת סטטיסטיקה, שכונת עובדים, מועצת פועלות, בית
דין עליון, ועוד) 2,700 לא"י - עם הנ"ל 5,440 לא"י לשנה
או 450 לחודש. יש לדעת לחפש קיצוצים במוסדות אלו: מרכז
עליה (184), סטטיסטיקה (342), בית דין עליון (173) שכונת
עובדים (46) ענייני ערבים (420), מחלקת פוליטיקה (257).

ההכנסה החדשה בשנת 1931 (משוערת) 500, נכנס בפועל